

با سمه تعالی

«مهار تورم، رشد تولید»

شماره: ۱۴۰۲/۱۳۲۸۵۴۰ / ۱۴۰۲/۱۲۶
تاریخ: ۱۴۰۲/۰۹/۲۱
پیوست: دارد

وزارت امور اقتصاد و دارائی
جمهوری اسلامی ایران

«بخشنامه»

موضوع: لغو دستور توقف مصوبه شماره ۹۱۳۸۶/ت ۶۸۷۶۲ مورخ ۱۴۰۲/۰۴/۲۱ هیأت محترم وزیران

مهلت اعتبار بخشنامه: تا پایان سال ۱۴۰۲

مرجع ابلاغ کننده: دیوان عدالت اداری

بایسلام

پیرو بخشنامه شماره ۱۴۰۲/۰۵/۳۰ مورخ ۸۰/۱۴۰۲/۷۲۵۲۳۴ موضوع دستور توقف اجرای مصوبه شماره ۹۱۳۸۶ مورخ ۱۴۰۲/۰۴/۲۱ هیأت محترم وزیران از محل دستور صادره هیأت تخصصی صنایع و بازارگانی دیوان عدالت اداری، به پیوست تصویر نامه شماره ۱۴۰۲/۱۳۲۷۲۴۷ مورخ ۱۴۰۲/۹/۲۱ دفتر حقوقی منضم به رأی صادره مورخ ۱۴۰۲/۸/۳۰ هیئت محترم عمومی دیوان عدالت اداری مبنی بر لغو دستور توقف مذکور و لزوم اجرای مفاد مصوبه فوق الذکر مطابق مندرجات بخشنامه شماره ۷۴/۱۴۰۲/۶۳۴۲۵۶ مورخ ۱۴۰۲/۰۵/۱۵ این دفتر ارسال میگردد.

دستور فرمایید در ارتباط با موضوع مطابق رأی ابلاغ شده اقدام لازم را معمول دارند.

لذا شایسته است ضمن اقدام لازم، مراتب را به کلیه واحدها و گمرکات اجرایی تابعه نیز ابلاغ و بر حسن اجرای آن نظارت مستمر معمول دارند.

علی‌اکبر شامانی/
مدیر کل دفتر صادرات

رونوشت:

- معاونت محترم تدوین، تدقیق و انتشار قوانین و مقررات معاونت حقوقی ریاست جمهوری احتراماً در اجرای بند ۱ نامه شماره ۹۰۶۲۶ مورخ ۹۹/۰۸/۱۲ آن معاونت و نیز نامه شماره ۹۱/۱۴۹۴۷۵ مورخ ۹۹/۱۰/۰۱ معاونت محترم امور حقوقی و مجلس وزارت امور اقتصادی و دارایی جهت استحضار.
- جناب آقای آینار مدیر کل دفتر بازبینی و حسابرسی احتراماً جهت آگاهی و صدور دستورات لازم.
- جناب آقای ملک محمدی مدیر کل مختار دفتر حقوقی بازگشت به نامه صدرالاشاره جهت آگاهی.
- اداره محترم روابط عمومی احتراماً جهت اطلاع.
- دبیرخانه بخشنامه های گمرکی جهت اطلاع و اقدام لازم.

باسمہ تعالیٰ

((مهار تورم، رشد تولید))

وزارت امور اقتصاد و دارائی

جمهوری اسلامی ایران

شماره: /۱۴۰۲/۱۳۲۸۵۴۰

تاریخ: ۱۴۰۲/۰۹/۲۱

پیوست: دارد

سرکار خانم صالحی (همکار محترم حوزه معاونت امور گمرکی) جهت درج در پایگاه اطلاعات قوانین و مقررات مرتبط با محیط کسب و کار.

نام و نام خانوادگی کارشناس	نام و نام خانوادگی معاون مدیر کل	نام و نام خانوادگی مدیر کل	نام و نام خانوادگی معاونت مربوطه
محمد حسین نصیری خلیلی	سید محمد تقی	علی اکبر شامانی	فروود عسگری

بسمه تعالیٰ

شماره: ۱۴۰۲/۱۳۲۷۲۴۷

تاریخ: ۱۴۰۲/۰۹/۲۱

پیوست: دارد

«ثبت سیستم اتو ماسیون»

وزارت امور اقتصادی و دارائی
جمهوری اسلامی ایران

دفتر حقوقی

مهر تورم، رشد تولید

۵۴/۵۱۹/۱۴۰۲

جناب آقای شامانی
مدیر کل محترم دفتر صادرات

با سلام و لطف،

پیرو نامه شماره ۱۴۰۲/۷۳۱۸۵۴ مورخ ۱۴۰۲/۵/۳۱ موضوع دادخواست آقای علیرضا وراقی به طرفیت نهاد ریاست جمهوری مبنی بر ابطال دستورالعمل بند (ز) تبصره ۶ ماده واحده قانون بودجه سال ۱۴۰۲ به پیوست تصویر دادنامه شماره ۱۴۰۲/۸/۳۰ مورخ ۱۴۰۲/۳۱۳۹۰۰۰۲۲۶۹۶۷۵ صادره از هیأت عمومی دیوان عدالت اداری مبنی بر اینکه «دستورالعمل ... خارج از حدود اختیار و خلاف قانون نیست و ابطال نشد. این رأی براساس ماده ۹۳ قانون دیوان عدالت (اصلاحی مصوب ۱۴۰۲/۲/۱۰) در رسیدگی و تصمیم گیری مراجع قضایی و اداری معتبر و ملاک عمل است» جهت اقدام لازم ارسال می گردد.

محمد رضا ملک‌محمدی
مدیر کل دفتر حقوقی

رونوشت:

جناب آقای نقدی معاون محترم حقوقی و نظارت جهت استحضار.

«فلا تبغوا ألهي أن قبلا»

شماره دادنامه: ۱۴۰۲۳۲۴۹۰۰-۲۲۶۹۶۷۵

تاریخ تنظیم: ۱۴۰۲/۰۸/۲۰

شماره برونده: ۱۴۰۲۳۲۴۹۲۰۰-۵۹۶۱۲۵

شماره پایگاهی شعبه: ۰۰۲۰۲۹۲

هیئت عمومی دیوان عدالت اداری

دادنامه

دیوان عدالت اداری

تاریخ دادنامه: ۱۴۰۲/۰۸/۲۰

مرجع رسیدگی: هیأت عمومی دیوان عدالت اداری

شاکی: آقای هلیرضا وراقی

طرف شکایت: هیأت وزیران

موضوع شکایت و خواسته: ابطال دستورالعمل بند (ر) تبصره ۶ ماده واحده قانون بودجه سال ۱۴۰۲ کل کشور موضوع تصویب نامه شماره ۱۴۰۲/۰۸/۲۱-۶۱۳۸۶

گرددش کار؛ شاکی به موجب دادخواستی ابطال دستورالعمل بند (ر) تبصره ۶ ماده واحده قانون بودجه سال ۱۴۰۲ کل کشور موضوع تصویب نامه شماره ۱۴۰۲/۰۸/۲۱-۶۱۳۸۶ را تحسیس شده و در مقام تبیین خواسته به طور خلاصه اعلام گرده است:

"به موجب بند (ر) تبصره ۶ ماده واحده قانون بودجه سال ۱۴۰۲ کل کشور مقرر شده است: به منظور اجرای قانون جهش تولید دانش بنیان مصوب ۱۴۰۱/۱۱/۲۱ و توسعه زنجیره ارزش تولید و عبور از خام فروشی، صادرات کلیه مواد و محصولات معدنی، صنایع معدنی فلزی و غیرفلزی، محصولات نفتی، گازی و پتروشیمی متدرج در فهرست تصویب نامه هیأت وزیران راجع به بند (ص) تبصره ۶ قانون بودجه سال ۱۴۰۱ کل کشور منطبق بر قانون جهش تولید دانش بنیان در تمام نقاط کشور مشمول مالیات بر درآمد شده و از ابتدای سال ۱۴۰۲، نیم درصد به مأخذ ارزش صادراتی این کالاهای به عنوان عوارض صادراتی افزوده خواهد شد. میزان قطعی این عوارض در دستورالعملی که توسط وزارت صنعت معدن و تجارت با همکاری وزارت نفت و معاونت علمی فناوری و اقتصاد دانش بنیان ریاست جمهوری طرف دو ماه پیش از لازم الاجرا شدن این قانون تهیه می شود و به تصویب هیأت وزیران می رسد تعيین خواهد شد."

حتی قانون گذار در قسمت اخیر بند (ر) تبصره ۶ در جایی که محل هزینه کرد و محل واریز ردیف درآمدی را توضیح می دهد سقف میزان عوارض صادراتی را نیم درصد ارزش صادراتی کلیه مواد و محصولات خام و نیمه خام لحاظ نموده است. لذا:

اولاً: مطابق بند (الف) ماده ۲۳ قانون احکام دالمنی برنامه های توسعه کشور، هرگونه وضع مالیات یا عوارض برای صادرات کالاهای مجاز و غیرپارهه ای و جلوگیری از صادرات هرگونه کالا به منظور تنظیم بازار داخلی ممنوع اعلام شده است.

ثانیاً: بر اساس ماده ۳۹ قانون معدن به منظور ایجاد ثبات در محاسبات اقتصادی تولید مواد معدنی، امکرانی که منجر به تحمل هزینه غیر مرتبط و سوپار برای تولید مواد مذکور می شود از تاریخ تصویب این قانون کلن نمیکن تلقی می گردد و افزایش عوارض صادرات موجب افزایش هزینه های تولید برای صنایع و تولید کنندگان خواهد شد.

ثالثاً: بند ۳ از قسمت (ط) ماده ۴۵ قانون اجرای سیاست های کلی اصل ۴۴ مقرر می دارد: تحدید مقدار عرضه و تقاضا به منظور افزایش یا کاهش قیمت بازار ممنوع است و مصوبه مورد شکایت موجب محدودیت و بعض عدم صادرات خواهد شد. ضمن اینکه برخلاف بندهای ۳۵ و ۴۵ سیاست های کلی نظام است.

رابعآ: دستورالعمل مورد شکایت برخلاف ماده ۲ آیین نامه اجرایی ماده ۳۷ قانون رفع موانع تولید رقابت پذیر است و وضع عوارض صادراتی پیش از مقرره قانونی به دلیل ایجاد مازاد عرضه، تولید از صرفه اقتصادی خارج خواهد شد و

تصویر برای با اصل است.

نشانی: تهران - بزرگراه ستاری - بلوار شهید مخبری - بخش خهابان ایران زمین - ساختمان دیوان عدالت اداری

۱۳۲۳۱۲۳

۱۶۰۹۲۱

۰۵۲۸/۱۲/۱۲/۲۲

شماره دادگاهی: ۱۴۰۲۳۱۲۹۰۰۲۲۶۹۷۵
تاریخ تقدیمی: ۱۴۰۴/۰۸/۳۰
شماره پرونده: ۱۴۰۲۳۱۹۷۰۰۵۶۶۱۲۵
شماره پایگاهی شعبه: ۱۴۰۳۰۹۷

(طلاً ثبیعواً آنهاً آن تقدیمهاً)

هیئت عمومی دیوان عدالت اداری

۵. آدغامه

دیوان عدالت اداری

موجب تعطیلی صنایع خواهد گردید.

خامساً؛ مصوبه و دستورالعمل فوق در تضاد صریح با ماده ۲ آیین نامه اجرایی ماده ۳۷ قانون رفع موانع تولید رقابت پذیر و ارتقای نظام مالی کشور می باشد و با وضع عوارض صادراتی بیش از مقرر قانونی به دلیل ایجاد مازاد عرضه، تولید از صرفه اقتصادی خارج خواهد شد و با عدم صادرات یه دلیل عدم صرفه اقتصادی به دلیل عوارض بالاتر از سقف مقرر در ماده واحده قانون پودجه، تعطیلی صنایع و تولیدی ها را در پی خواهد شد.

بر اساس ماده ۲ آیین نامه اجرایی ماده ۳۷ قانون رفع موانع تولید رقابت پذیر و ارتقای نظام مالی کشور، وضع هرگونه عوارض بر صادرات کالاها و خدمات به استثنای کالاها و خدمات پارانه ای، مواد خام و کالاهای با ارزش افزوده پایین ممنوع است. کالاهای پارانه ای، مواد خام و کالاهای با ارزش افزوده پایین صرفاً در قالب این آیین نامه و منوط به رعایت شرایط زیر می توانند مشمول عوارض صادراتی گردند:

الف- وضع عوارض مزبور موجب مازاد عرضه در بازار داخل نشود.

تیصره- برای کالاهای پذیرش شده در بورس کالا، مازاد عرضه صرفاً بر اساس فرآیند عرضه و تقاضای کالا در هرصده (ریشگ) داخلی بورس مزبور تعیین می شود به گونه ای که اگر پس از عرضه در سه نوبت متوالی به قیمت متناسب، تقاضا وجود نداشته باشد، مازاد عرضه احراز می شود، برای سایر کالاهای مازاد عرضه مبتنی بر تشخیص وزارت صنعت، معدن و تجارت، حسب مورد با کسب نظر وزارت چهاد کشاورزی و اتاق های بازارگانی، صنایع، معادن و کشاورزی ایران و تعاون مرکزی جمهوری اسلامی ایران خواهد بود.

ب- فرآوری کالاها و ایجاد خدمات در زنجیره های ارزش بالاتر دارای توجیه فنی و اقتصادی باشد.

پ- سهم هدف گذاری شده کشور از بازار جهانی مواد خام و کالاهای با ارزش افزوده پایین ذیربطر (در صورت الیجام هدف گذاری توسط دستگاه های مربوط) کاهش نیابد.

ت- وضع عوارض صادراتی برای مواد خام و کالاهای با ارزش افزوده پایین نباید موجب کاهش قیمت به نحوی گردد که تولید از صرفه اقتصادی خارج شده و متوقف شود.

تبصره- در صورت کاهش و یا توقف تولید، وزارت خانه ذی ربط مکلف است با ارایه گزارشی به شورای اقتصاد که در آن میزان و منشاً کاهش تولید مشخص شده باشد، لغو یا کاهش عوارض صادراتی کالای مزبور را درخواست نماید. لذا ابطال مصوبه مورد تقاضا می باشد."

متن مصوبه مورد شکایت به شرح زیر می باشد:

۱- دستورالعمل بند (ز) تبصره ۶ ماده واحده قانون پودجه سال ۱۴۰۲ کل کشور

ماده ۱- در این دستورالعمل، اصطلاحات زیر در معانی مشروح مربوط به کار می روند:

۱- مواد خام و نیمه خام؛ کلیه مواد و محصولات معدنی، صنایع معدنی فلزی و غیر فلزی محصولات نفتی، گازی و پتروشیمی موضوع فهرست پیوست تصویب نامه شماره ۱۳۳۲۹۱/ت ۶۰۳۲۶ هـ مورخ ۱۴۰۱/۷/۲۷

۲- شورای راهبردی فناوری ها و تولیدات دانش بنیان.

۳- قانون: قانون جهش تولید دانش بنیان مصوب ۱۴۰۱.

تصویر برای با احتساب:

نشانی: تهران - بزرگراه ساری - بلوار شهید مخبری - بخش خیابان ایران زمین - ساختمان دیوان عدالت اداری.

«لَا تَشْعُرُ أَنَّهُمْ فِي ذَلِكُوْنَ شَدِيلًا»

شماره دادنامه: ۱۴۰۲۹۰۰۴۴۶۹۶۷۵

تاریخ تحریر: ۲۰۱۸/۸/۲۰

شماره پیوسته: ۱۳۳۱۹۲

سازمان اسناد و کتابخانه ملی

کمیته علومی دیوان هنر ایران

四〇六

دیوان عدالت اداری

ماده ۲- میزان قطعی عوارض صادراتی فهرست مواد خام و نیمه احتمام مطابق جدول پیوست که تأیید شده به مهر ذفتر هیأت دولت است، تعیین می شود.

تبصره ۲- گمرک جمهوری اسلامی ایران موظف است میزان عوایض تعیین شده در فهرست پیوست را از ابتدای سال حجاری اعمال و اخذ نماید.

ماده ۳- وزارت امور اقتصادي و دارائي با همکاري سازمان برنامه و بودجه گشتوor موظف است امتياز وصول شده موضوع اين دستورالعمل (به استثنای عوارض موضوع تيصره (۱) ماده (۲) اين دستورالعمل) را به ردیف درآمدی شماره (۱۱۰۵۳) قانون بودجه سال ۱۴۰۲ کل گشتوor واريز گند.

تبصره- گمرک جمهوری اسلامی ایران موظف است گزارش عملکرد اجرای این ماده را به تفکیک کد تعرفه های جدول پیوست، هر سه ماه یک بار به هیأت وزیران، شورا و وزارت صنعت، معدن و تجارت ارسال نمایند.

ماده ۴- معاونت علمی، فناوری و اقتصاد دانش‌بنیان زیرینس جمهور موظف است گزارش نجوه هزینه کرد منابع حاصل موضوع این دستورالعمل جهت اجرای قانون را هر شش ماه پنکار به هیأت وزیران ارائه کند. معاون اول رئیس "جمهور"

در پاسخ به شکایت مذکور، معاون هماهنگی و برنامه ریزی امور حقوقی دستگاه های اجرایی ریاست جمهوری (حوزه معاونت حقوقی رئیس جمهور) به موجب لایحه شماره ۱۰۴۹۲۸ / ۱۰۹۳۲ / ۵۰۲۹۳ - ۱۴۰۲/۱۴ اعلام کرده است:

۱- موضوع وضع و دریافت عوارض برای صادرات مواد اولیه فرآوری نشده پیش تر در بند «۵» ماده ۳۳ قانون برنامه چهارم توسعه مصوب ۱۳۸۴ و ماده ۱۰۴ قانون برنامه پنجم توسعه مصوب ۱۳۸۹ نیز مقرر شده بوده و در نهایت ماده ۳۷ قانون وضع موائع تولید رقابت پذیر و ارتقای نظام مالی کشورا مصوب ۱۳۹۴ به عنوان حکم دائمی در این خصوص تصویب شد. سیاست عدم وجود محدودیت مطلق برای صادرات مواد خام و نیمه خام در سال های بعد از تصویب قانون یاد شده، تغییر چشمگیری داشته است. به نحوی که در بند (ص) تبصره ۶ قانون بودجه سال ۱۴۰۱ کل کشور، ضمن وضع عوارض و مالیات بر درآمد حاصل از صادرات مواد خام و نیمه خام، تعیین موارد و مصادیق مشمول مالیات و عوارض صادراتی و تعیین فهرست را بر عهده هیأت وزیران قرارا داده است. بند «ز» تبصره ۶ قانون بودجه ۱۴۰۲ نیز ضمن تأکید بر اجرای تصویب نامه هیأت وزیران راجع به بند «ص» تبصره ۶ قانون بودجه سال ۱۴۰۱ کل کشور مقرر نمود: «به منظور اجرای قانون جهش تولید دانش بنیان مصوب ۱۴۰۱/۱۱/۱۱ و توسعه زنجیره ارزش تولید و غبور از خام فروشی، صادرات کلیه مواد و محصولات معدنی، صنایع معدنی فلزی و غیر فلزی، محصولات نفتی، گازی و پتروشیمی مندرج در فهرست تصویب نامه هیأت وزیران راجع به بند «ص» تبصره ۶ قانون بودجه سال ۱۴۰۱ کل کشور منطبق بر قانون جهش تولید دانش بنیان در تمام نقاط کشور مشمول مالیات بر درآمد شده و از ابتدای سال ۱۴۰۲، نیم درصد به مأخذ ارزش صادراتی این کالاهای به عنوان عوارض صادراتی افزوده خواهد شد. میزان قطعی این عوارض در دستورالعملی که توسط وزارت صنعت، معدن و تجارت با همکاری وزارت نفت و معاونت علمی، فناوری و اقتصاد دانش بنیان ریاست جمهوری ظرف دو ماه پس از لازم الاجر شدن این قانون تهیه می شود و به تصویب هیأت

تکمیل و انتشار مایه : ایست

تهران - بزرگراه سمندری - بلوار شهید مطهری - بخش خیابان ایران زمین - ساختمان دیوان عدالت اداری

«فلا تبليوا لعنوي ان تعذلوا»

شماره دائمی: ۱۴۰۲۳۱۹۰۰۰۲۲۶۹۶۷۵

تاریخ تنظیم: ۱۴۰۲/۸/۲۰

شماره پرووله: ۱۴۰۲۳۱۹۲۰۰۰۵۹۶۱۲۵

شماره یادگاری شعبه: ۱۴۰۲/۹/۷

هیئت عمومی دیوان عدالت اداری

دادگاه

دیوان عدالت اداری

وزیران می رسد، تعیین خواهد شد.»

لذا آخرين اراده مقنن در خصوص صادرات کلیه مواد و محصولات معدنی، صنایع معدنی فلزی و غیر فلزی، محصولات نفتی، گازی و پتروشیمی خام و نیمه خام، وضع عوارض و مالیات بر آن ها و تعیین میزان قطعی توسعه دولت است.

۲- شاکی ادعا دارد که بر اساس بند «ز» تبصره ۶ قانون بودجه، هیأت وزیران حداکثر به میزان پیم درصد از مأخذ ارزش صادراتی کالای ذکر شده را می تواند به عنوان عوارض تعیین نماید و بیش از آن خارج از صلاحیت و معابر حکمت مقنن است. در این خصوص باید توجه داشت که فراز نخست بند «ز» علاوه بر بیان این مطلب که نیم درصد به میزان عوارض صادراتی افزوده می شود، مقرر می دارد که میزان قطعی عوارض در هر صورت در دستور العمل احرابی مصوب هیأت وزیران تعیین می شود. لذا اگر کلام شاکی درست باشد، این حکم از قانون بودجه لغو و بیهووده خواهد شد.

۳- همچنین در این صورت، استناد به فراز دوم بند «ز» که به موجب آن مقرر شده است، «...برای شرکت های تولیدی مشمول عوارض موضوع این بند، در صورت سرمایه گذاری در فعالیت های تحقیق و توسعه، تا سقف میزان عوارض صادراتی کلیه مواد و محصولات خام و نیمه خام موضوع این بند، اعتبار مالیاتی احاطه شده...» اهم بلاوجه است؛ زیرا اعتبار مالیاتی قلمداد نمودن مبلغ سرمایه گذاری شرکت تولیدی مشمول عوارض، حداکثر تا سقف نیم درصد تجویز شده است و نیم درصد در این فراز، سقف میزان عوارض موضوع فراز نخست این بند نیست؛ بلکه بیشینه میزان تعیین اعتبار مالیاتی است که می توان برای یک شرکت در زمان اعمال اون بند در نظر گرفت. لیکن شاکی با تفسیر نادرست از عبارت «تا سقف میزان عوارض صادراتی معادل نیم درصد» ادعا دارد که مراد از افزایش به میزان نیم درصد در فراز نخست بند «ز»، تعیین سقف برای بیشینه میزان عوارض معادل نیم درصد از مأخذ صادرات است.

۴- استناد به سابقه نظارت بر تصویب قانون از سوی مجمع تشخیص مصلحت نظام و شورای نگهبان در شرح دادخواست، زمانی می تواند به عنوان دلیلی بر اثبات ادعای شاکی مورد استناد قرار گیرد که در متن نهایی ابلاغ شده قانون بودجه، قرائتی وجود داشته باشد. متن اولیه مصوب مجلس به این قرار بوده است: «...حداقل نیم درصد از ارزش صادراتی این کالاهای به عنوان عوارض صادراتی اخذ خواهد شد. ... میزان قطعی این عوارض به تصویب هیأت وزیران می رسد.» با ایراد ابهام به عبارت «حداقل»، عبارت زیر جایگزین شده است: «تیم درصد به مأخذ ارزش صادراتی این کالاهای به عنوان عوارض صادراتی افزوده خواهد شد. ... میزان قطعی این عوارض ... به تصویب هیأت وزیران می رسد.» به خوبی مشاهده می شود که تنها تفاوت این دو بند، حداقل یا میزان افزایش است که با توجه به تکیه مجلس بر قسمت «تعیین میزان قطعی عوارض توسعه هیأت وزیران» و تأمین هدف آن که همان تصویب میزان عوارض به تشخیص نهایی هیأت وزیران بوده است، محلی به آن وارد نشده است. آنچه در متن مصوب به عنوان قانون مشاهده می شود عیناً حکمی است که در متن ابتدایی مصوب مجلس هم وجود داشته است و مرتفع نمودن ایرادات مطروحة در اصل حکم (تصویب میزان قطعی عوارض توسعه هیأت وزیران و به تشخیص آن) تغییری به وجود نیاورده است. همایر این فارغ از ایراد شورای نگهبان، از آنجایی که تعیین تکلیف درصد نهایی با هیأت وزیران بوده و این مرجع تیز بر اساس تشریفات مقرر در بند یاد شده، جدول موضوع شکایت را به تصویب رسانده است، ایرادی از این جهت بر آن وارد نیست.

۵- استناد شاکی به قوانین مختلف از جمله ماده (۳۷) قانون رفع موانع تولید رقابت پذیر و ارتقای نظام مالی کشور، ماده ۴۵ قانون اجرای سیاست های کلی اصل ۴۴ قانون اساسی، ماده ۲۳ قانون احکام دائمی توسعه کشور در نظر وضع عوارض بر صادرات مواد خام و نیمه خام، فارغ از خروج موضوعی برخی از آن ها، در مواجهه با صراحت حکم

تصویر بواره با اصل است.

نشانی: تهران - بزرگراه ستاوی - بلوار شهید معتبری - بخش خیابان ایران زمین - ساختمان دیوان عدالت اداری

«فلا تبعوا آنها و ان نهیوا»

شماره دادگاهی: ۱۴۰۲/۳۱۳۴۰۰۰۲۵۹۶۷۵

تاریخ تهییم: ۱۴۰۲/۸/۲۰

شماره پرونده: ۱۴۰۲/۲۳۱۹۷۰۰۰۵۴۶۱۲۵

شماره پابکالی شعبه: ۱۴۰۹۷

هیئت عمومی دیوان عدالت اداری

دادگاهه

دیوان عدالت اداری

مقرر در قوانین بودجه ۱۴۰۱ و ۱۴۰۲ دایر بر «وضع عوارض صادراتی برای کاهش صادرات مواد خام به خارج از کشور» و «صلاحیت انحصاری هیأت وزیران» برای این مهم قابلیت استناد ندارند. به همین دلیل، نگاه به قیود مندرج در موارد ذکر شده از حیث وضع عوارض بر صادرات، با هدف از وضع مقررات مندرج در قانون بودجه ۱۴۰۲ مغایرت کامل دارد و فارغ از آنکه آیا واقعاً در عمل آنچه که شاکی ادعا دارد روی داده باشد یا خیر، قابل ترتیب اثر دادن نیست.

۶- ادعای شاکی در خصوص اینکه عوارض تعیین شده سبب کاهش صادرات شده و این اسباب کاهش اشتغال در داخل را فراهم آورده است، نمی تواند توجیه گننده غیرقانونی بودن دستورالعمل مورد شکایت و در عین حال جهتی برای ابطال آن باشد. هیأت وزیران مکلف بوده است برای عبور از خام فروشی و تکمیل زنجیره ارزش، عوارض صادراتی برای مواد خام و نیمه خام وضع نماید. پر واضح است که عبور از خام فروشی اسباب تعطیلی کسب و کارهایی را به همراه دارد که از طریق صادرات مواد خام و نیمه خام مستقیم بودند. لذا آنچه که شاکی به آن اعتراض دارد، نه مصوبه هیأت وزیران بلکه حکم مقرر در قانون بودجه است.^۱

هیأت عمومی دیوان عدالت اداری در تاریخ ۱۴۰۲/۸/۲۰ یا حضور رئیس و معاونین دیوان عدالت اداری و رؤسا و مستشاران شعب دیوان تشکیل شد و پس از بحث و بررسی با اکثریت آراء به شرح زیر به صدور رأی مبادرت گرده است.

رأی هیأت عمومی

براساس بند (ز) تبصره ۶ قانون بودجه سال ۱۴۰۲ کل کشور مقرر شده است که: «به منظور اجرای قانون جهش تولید دانش بنیان مصوب ۱۴۰۱/۲/۱۱ و توسعه زنجیره ارزش تولید و عبور از خام فروشی، صادرات تکلیه مواد و محصولات معدنی، صنایع معدنی فلزی و غیرفلزی، محصولات نفتی، گازی و پتروشیمی مندرج در فهرست تصویب‌نامه هیأت وزیران راجع به بند (ص) تبصره ۶ قانون بودجه سال ۱۴۰۱ کل کشور منطبق بر قانون جهش تولید دانش بنیان در تمام نقاط کشور مشمول مالیات بر درآمد شده و از ابتدای سال ۱۴۰۲، نیم درصد به مأخذ ارزش دانش بنیان را به عنوان عوارض صادراتی افزوده خواهد شد. میزان قطعی این عوارض در دستورالعملی که توسط وزارت صنعت، معدن و تجارت با همکاری وزارت نفت و معاونت علمی، فناوری و اقتصاد دانش بنیان ریاست جمهوری ظرف دو ماه پس از لازم الاجرا شدن این قانون تهییه می‌شود و به تصویب هیأت وزیران می‌رسد. تعیین خواهد شد...» نظر به اینکه برمنای بند قانونی مذکور اختیار تعیین میزان قطعی عوارض موضوع بند فوق به هیأت وزیران واگذار شده و هیأت وزیران قبیل منطبق با قانون در مقرره مورد شکایت به تعیین عوارض یادشده اقدام کرده است. لذا تصویب‌نامه شماره ۱۴۰۲/۶۸۷۸۶ هـ مورخ ۱۴۰۲/۴/۲۱ هیأت وزیران با عنوان دستورالعمل بند (ز) تبصره ۶ ماده واحده قانون بودجه سال ۱۴۰۲ کل کشور خارج از حدود اختیار و خلاف قانون نیست و ابطال نشد. این رأی براساس ماده ۹۳ قانون دیوان عدالت اداری (اصلاحی مصوب ۱۴۰۲/۲/۱۰) در رسیدگی و تصمیم گیری مراجع قضائی و اداری معتبر و ملک عمل است.

حکم‌تعلي مخلفري

رئیس هیأت عمومی دیوان عدالت اداری

اعضاي مادر گشته

^۱ تصویب برایها اصل است.

نشانی، تهران - بزرگراه ستاری - پلوار شهید صحری - نبش خیابان ایران زمین - ساختمان دیوان عدالت اداری